

Nederlandse vertaling door Willem Wilmink

De Moeder stond door smart bevangen en met tranen langs haar wangen waar haar zoon gekruisigd hing.

En het was haar in haar lijden of een zwaard haar kwam doorsnijden dat dwars door het hart heen ging.

Hoe verdrietig en verloren was de toch zo uitverkoren moeder die hem 't leven gaf. Ze moest klagen, ze moest rouwen en ze beefde bij 't aanschouwen van zijn vreselijke straf.

Wie voelt er geen tranen komen die daarheen wordt meegenomen, waar hij Christus' moeder vindt?

Wie zou tranen binnenhouden als hij dat verdriet aanschouwde van de moeder bij haar kind?

Zij zag wat hij heeft geleden voor het kwaad dat mensen deden, zag de zweepen, zag het slaan,
Hoorde 't kind, door haar gedragen, stervende om bijstand vragen, zag hoe hij is dood-gegaan.

Vrouw van liefde en genade, wil toch op mijn schouders laden alles wat U lijden doet. 'k Wil mijn hart aan hem verpanden, laat mij dan van liefde branden opdat ik hem zo ontmoet.

Moeder, wil mijn hart bezeren met de wonden die hem deren, die zo nederig wilde zijn Om te lijden voor mijn zonden. Laat mij lijden aan zijn wonden, laat mij delen in zijn pijn.

Laat mij huilen aan uw zijde, laat het kruis ook mij doen lijden tot ik zelf eens dood-gaan moet.

'k Wil mij naar het kruis begeven om daar met U mee te leven in wat hem zo lijden doet.

Stralende, ik moet U eren, wil U toch niet van mij keren, laat mij huilend bij U staan. Laat mij Christus' dood ervaren, laat mij in mijn hart bewaren al wat hem is aangedaan. Laat zijn pijnen mij genaken, laat het kruis mij dronken maken van de liefde voor uw zoon.

En wil dan mijn voorspraak wezen als ik 't helse vuur moet vrezen na het oordeel voor zijn troon.

Laat het kruis over mij waken, laat zijn dood mij sterker maken, zodat hij me begeleidt En mijn ziel, als 't lijf moet sterven, de verrukking doet verwerven die de hemel ons bereidt. Amen.